

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี พ.ศ. 2543 ประชากรในประเทศไทยมีจำนวน 61 ล้านคนในจำนวนนี้มีผู้สูงอายุถึง 5.6 ล้านคนหรือร้อยละ 9.3 ของประชากรทั้งหมดและคาดว่าในปี พ.ศ. 2563 จะมีประชากรผู้สูงอายุจำนวน 10 ล้านคน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 14 ของประชากรรวม (วิไลวรรณ, 2543) การเพิ่มจำนวนและสัดส่วนของผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วเช่นนี้ย่อมส่งผลกระทบต่อระบบโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม เนื่องจากผู้สูงอายุมีความเสี่ยงสูงในด้านความเจ็บป่วยและมีโอกาสที่จะมีปัญหาสุขภาพที่มีผลมาจากความเสื่อมของร่างกาย คือเมื่ออายุมากขึ้นสุขภาพย่อมอ่อนแอ มีการเปลี่ยนแปลงของเซลล์ร่างกาย ซึ่งจะนำไปในทางเสื่อมมากกว่าการสร้าง ส่งผลให้เกิดการเสื่อมโทรมของอวัยวะต่างๆ ความเสื่อมของร่างกายที่เพิ่มขึ้นได้แก่ ระบบทางเดินอาหาร ระบบผิวหนัง ระบบหัวใจและหลอดเลือด ระบบหายใจและระบบสมองรวมทั้งสูญเสียความสามารถเกี่ยวกับความจำ นอกจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เกิดขึ้นแล้วจะเห็นได้ว่าวัยสูงอายุเป็นช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับความทุกข์ยากเนื่องจากการสูญเสียที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า เช่น การสูญเสียบุคคลที่มีความสำคัญในชีวิต บุคคลที่ตนรักเคยคุ้นเคย และสนิทสนม สูญเสียสถานภาพทางสังคมเป็นต้น (สิริสุดา, 2545) ทำให้ผู้สูงอายุมีจิตใจหดหู่ ท้อแท้ และเกิดภาวะซึมเศร้าได้โดยจะส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพด้านต่างๆซึ่งรวมไปถึงด้านเพศสัมพันธ์ด้วย

เพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์ (Fogel & Lauver, 1990) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตเป็นอันดับสองรองจากเรื่องปัจจัยสี่ หรือจัดเรื่องเพศเป็นปัจจัยที่สองในบรรดาปัจจัย 3 ประการ คือ ปัจจัยสี่ กามารมณ์และสังคม (สุชาติ และ วรรณิ, 2541) เป็นเรื่องที่มีคู่มากับมนุษย์ทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่โบราณกาล สมัย 6,000 ปีมาแล้วเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ มีการร่วมเพศในโบสถ์ หน้าแท่นบูชา เป็นพิธีบูชาเทพเจ้า แต่เมื่อเวลาผ่านไปได้มีการแยกเรื่องเพศสัมพันธ์ออกไปจากกิจกรรมทางศาสนา เพศสัมพันธ์จึงเป็นเรื่องที่ไม่พูดกันในสังคม (บรรลุ, 2533) สำหรับประเทศไทยจะเห็นได้ว่าเดิมทีเดียวเรื่องเพศเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับศาสนา ซึ่งศาสนามีอิทธิพลต่อการแสดงออกทางเพศ ประเทศไทยรับเอาพุทธศาสนามาเป็นศาสนาประจำชาติซึ่งสอนไม่ให้หมกมากในกามคุณและสอนไม่ให้คนมีชู้อีกด้วย ดังนั้นเรื่องเพศสัมพันธ์ในสังคมไทยจึงเป็นเรื่องไม่สุภาพที่จะพูดกันอย่างเปิดเผย ยิ่งเป็นเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุด้วยแล้วยิ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมที่จะนำมาเป็นประเด็นสนทนา (สิริสุดา, 2545) โดยทั่วไปมักมีความเห็นว่าวัยผู้สูงอายุนั้นไม่ควรที่จะเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์อีกต่อไป แต่จริงๆแล้วเรื่องเพศสัมพันธ์

ในช่วงเวลาต่างๆของชีวิตจะมีความแตกต่างกัน เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการและมีการแสดงออกทางด้านเพศเกือบทุกคนตลอดช่วงชีวิตของคนๆนั้น (Fogel & Lauver, 1990) แต่สำหรับผู้สูงอายุแล้วยิ่งอายุมากขึ้นยิ่งถูกจำกัดอิสรภาพในด้านความรู้สึกและการแสดงออกเรื่องเพศสัมพันธ์มากขึ้น และจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆในวัยสูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุต้องประสบกับการสูญเสียไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียทางร่างกาย เช่น สูญเสียความจำ ความแข็งแรงเป็นต้น หรือการสูญเสียทางจิตใจที่เกิดขึ้น เช่น สูญเสียบุคคลที่ตนรัก คู่ขี้เคย สูญเสียบทบาทและฐานะทางสังคม การเปลี่ยนแปลงจากการสูญเสียเหล่านี้อาจมีผลกระทบต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุได้

นอกจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจแล้วจะเห็นได้ว่าทัศนคติก็มีผลต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุได้เช่นกัน รวมทั้งทัศนคติของคนในวิชาชีพด้านสุขภาพ เช่น แพทย์ พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์รุ่นใหม่ที่มีอายุน้อย ซึ่งจะยอมรับในเรื่องเพศของผู้สูงอายุได้ในระดับหนึ่งแต่ไม่อาจยอมรับได้ทั้งหมด โดยมักกล่าวว่าเป็นการไม่เหมาะสมที่ผู้สูงอายุจะสนใจในเรื่องเพศโดยเฉพาะผู้สูงอายุที่เป็นโสด (วิภาวี, 2537) ตลอดจนมีความเชื่อผิดๆในเรื่องเพศโดยเฉพาะความเชื่อที่ว่าผู้สูงอายุนั้นจะไม่มีความต้องการทางเพศแล้ว (นงลักษณ์ และวันทนี, 2529) ซึ่งจริงๆแล้วเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่พึงปรารถนาในผู้สูงอายุที่สมบูรณ์ (Robert, 1994 อ้างตาม มาลินี, 2535) สำหรับสุทธิชัย (2544) กล่าวว่าโดยทั่วไปเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยสูงอายุจะไม่แตกต่างจากในวัยหนุ่มสาว แต่อิทธิพลของขนบธรรมเนียมประเพณีต่อการแสดงออกและการยอมรับเรื่องเพศสัมพันธ์ต่อผู้สูงอายุน้อยทำให้เรื่องนี้ไม่ได้รับการเปิดเผยมากนัก

จากการที่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ สรีระวิทยาที่เป็นไปในทางเสื่อมรวมทั้งทัศนคติทางสังคมประกอบกับลักษณะวัฒนธรรมของประเทศไทยที่มองว่าเรื่องเพศโดยเฉพาะกับผู้สูงอายุด้วยแล้วเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด เป็นเรื่องส่วนตัวไม่ใช่เรื่องที่จะนำมาพูดกันอย่างเปิดเผยซึ่งสิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุได้ กล่าวคือทำให้ผู้สูงอายุไม่มีความต้องการทางเพศหรือมีความต้องการทางเพศน้อยลงหรืออาจยังคงมีความต้องการทางเพศอยู่แต่มีปัญหาในการปฏิบัติ ซึ่งอาจแตกต่างกันระหว่างผู้สูงอายุชายและผู้สูงอายุหญิง โดยปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุชาย คือ อวัยวะเพศไม่แข็งตัวหรือแข็งตัวไม่เพียงพอที่จะร่วมเพศจนสำเร็จ น้ำอสุจิหลังเข้าหรือไม่หลังส่วนปัญหาของผู้สูงอายุหญิง คือ การไม่ตอบสนองทางเพศหรือกามตายด้าน มีความเจ็บปวดขณะร่วมเพศ ช่องคลอดเกร็งไม่สามารถร่วมเพศได้ และไม่บรรลุจุดสุดยอด (สัญญา และพาที, 2542 อ้างตาม สิริสุดา, 2545) บรรลุ (2533) ได้กล่าวถึงประสบการณ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุว่า นักที่มีการอภิปรายเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุเป็นนักที่มีผู้เข้าฟังมากที่สุดเป็นประวัติการณ์ ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ 2 ทางคือ ผู้สูงอายุมีความมั่นใจเรื่องเพศสัมพันธ์หรือผู้สูงอายุมีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์แต่ขาดแหล่งที่ตอบสนองความสนใจหรือตอบปัญหาไม่ค่อยได้จึงสนใจมาฟังการบรรยายมาก สิ่งเหล่านี้สามารถกล่าวได้ว่าผู้สูงอายุยังคงมีความสนใจและยังมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์อยู่แต่ไม่กล้า

พูดหรือกล้าแสดงออกให้ใครทราบได้ ส่งผลให้ขาดโอกาสรับทราบข้อมูลในการแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้อง ส่วนผู้ใกล้ชิดผู้ป่วยไม่ว่าจะเป็นบุคคลในครอบครัวและองค์กรต่างๆ รวมทั้งบุคลากรในวิชาชีพสุขภาพจะเน้นการดูแลสุขภาพทางร่างกาย โดยเฉพาะในด้านการส่งเสริมสุขภาพเป็นส่วนสำคัญ สำหรับเรื่องเพศแทบจะไม่ให้ความสนใจเลย ซึ่งในทางตรงกันข้ามเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องสุขภาพทางด้านร่างกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพด้านจิตใจและอารมณ์เป็นอย่างมาก ถึงแม้เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ไม่ตรงไปตรงมาในสังคมไทยและหัวข้อวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่ทำการศึกษาน้อยมาก ผู้สูงอายุจะเปิดเผยเรื่องเหล่านี้ได้มากน้อยแค่ไหนเมื่อต้องการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ดูแล และเจ้าหน้าที่ทีมสุขภาพจะประเมินเรื่องเหล่านี้จากผู้สูงอายุได้อย่างไร ดังนั้นก่อนที่จะให้การช่วยเหลือผู้สูงอายุเหล่านี้เราต้องระบุนำให้ได้ว่าจริงๆ แล้วผู้สูงอายุทั้งเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติต่อเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร มีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร มีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์หรือไม่และมีแนวทางการแก้ไขปัญหาเป็นอย่างไร ซึ่งเมื่อทราบข้อมูลเบื้องต้นเหล่านี้แล้วจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการหาแนวทางช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีปัญหาด้านเพศสัมพันธ์ ซึ่งในระยะแรกนี้อาจจะประยุกต์ใช้ได้เฉพาะกลุ่ม แต่ในระยะยาวอาจจะมีส่วนกระตุ้นให้ทีมงานวิจัยในผู้สูงอายุกลุ่มอื่นๆ ได้อีกต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุ
2. ศึกษาถึงพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุ
3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุ
4. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติ พฤติกรรม ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาระหว่าง

ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิง

คำถามการวิจัย

1. ผู้สูงอายุมีทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร
2. ผู้สูงอายุมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร
3. ผู้สูงอายุมีปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร
4. ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิงมีทัศนคติ พฤติกรรม ปัญหาและแนวทางแก้ไข

ปัญหาแตกต่างกันหรือไม่ เป็นอย่างไร

กรอบแนวคิด

การศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมถึงทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้สูงอายุ โดยผู้วิจัยได้อาศัยแนวคิดจากนักวิชาการหลายท่านที่ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับผู้สูงอายุในสภาพความเป็นจริงเป็นแนวทางในการศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุได้อย่างถูกต้องเหมาะสมซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

จากการที่มีการเปลี่ยนแปลงในผู้สูงอายุทั้งเพศชายและเพศหญิง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย เช่น การเสื่อมของอวัยวะต่าง ๆ การสูญเสียความจำ สูญเสียภาวะทางสุขภาพ ทำให้มีการเจ็บป่วยเกิดขึ้น รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ เช่น การสูญเสียบุคคลที่ตนรักเคยคุ้นเคย สูญเสียบทบาทและสถานภาพทางสังคม อีกทั้งทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้สูงอายุซึ่งบางคนคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรปกปิด เป็นเรื่องไม่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ (Johnson, 1999 อ้างตาม สิริสุดา, 2545) สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุในระยะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระยะมีความต้องการ ระยะกระตุ้น ระยะเลี้ยว ระยะจุดสุดยอดและระยะกลับคืน (Freund & Perles, 1999) ผลกระทบที่เกิดขึ้นจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆในผู้สูงอายุได้แก่ มีความต้องการทางเพศน้อยลงหรือไม่ มีเลย หรืออาจมีความต้องการทางเพศอยู่แต่มีปัญหาในการปฏิบัติ โดยพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในฝ่ายชายมักเป็นเรื่องของการไม่แข็งตัวของอวัยวะเพศ หรือแข็งตัวไม่พอที่จะร่วมเพศจนสำเร็จหรือหลังเร็วเป็นต้น สำหรับปัญหาของผู้สูงอายุหญิงก็คล้ายคลึงกันส่วนหนึ่งจะมีความเจ็บปวดระหว่างการร่วมเพศ ช่องคลอดเกร็งไม่สามารถร่วมเพศได้และไม่บรรลุจุดสุดยอดเป็นต้น (สิริสุดา, 2545) เมื่อเกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้นแล้วผู้สูงอายุจะต้องมีแนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งแนวทางในการแก้ไขปัญหานี้ผู้วิจัยอาศัยแนวคิดของแนร์โรว์และบุชเลอร์ (Narrow & Buschler, 1982 อ้างตาม เกษม และ กุลยา, 2528) มาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 1) การปรับตัวด้วยการแสดงออกทางกาย 2) การปรับตัวโดยใช้ความรู้ 3) การปรับตัวด้วยการใช้กลไกทางจิต 4) การปรับตัวด้วยการกระทำ หากผู้สูงอายุมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมจะทำให้ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ลดลงหรือหมดไป แต่หากผู้สูงอายุไม่สามารถปรับตัวได้ ปัญหาเหล่านี้ก็จะไม่ได้รับการแก้ไขและส่งผลกระทบต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ และเรื่องอื่นๆในผู้สูงอายุได้อีก การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาว่าผู้สูงอายุมีทัศนคติต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ในวัยนี้เป็นอย่างไรมีพฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์เป็นอย่างไร การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุไม่จะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจ จะส่งผลให้ผู้สูงอายุมีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์หรือไม่และเมื่อมีปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วผู้สูงอายุจะมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร

นิยามศัพท์

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นสมาชิกที่ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ และฟื้นฟูสภาพผู้สูงอายุ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อและค่านิยมที่มีต่อเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้สูงอายุซึ่งอาจจะเป็นไปได้ในทางบวกหรือทางลบก็ได้สามารถประเมินได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งอาศัยกรอบแนวคิดของจอห์นสัน (Johnson, 1999 อ้างตาม สิริสุดา, 2545)

พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ หมายถึง การที่ชายและหญิงมีการปฏิบัติทางเพศต่อกัน ตั้งแต่การแสดงความรักต่อกันด้วยวิธีการต่าง ๆ และด้วยอารมณ์ทางเพศ ส่งผลให้แต่ละฝ่ายมีการตอบสนองจากการกระตุ้นทางเพศโดยมีหลายระยะ ตั้งแต่ระยะมีความต้องการ ระยะกระตุ้น ระยะเสียว ระยะจุดสุดยอดและระยะกลับคืน ซึ่งอาศัยกรอบแนวคิดของของฟรอยด์ และ เฟอร์ล (Freund & Perles, 1999)

ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ หมายถึง ความเบี่ยงเบนเรื่องเพศสัมพันธ์จากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับผู้สูงอายุในทางลบ ได้แก่ การไม่มีความต้องการทางเพศหรือมีความต้องการน้อยลงหรือยังคงมีความต้องการอยู่แต่มีปัญหาในการปฏิบัติ โดยประเมินได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งอาศัยกรอบแนวคิดของสิริสุดา (2545)

แนวทางแก้ไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ หมายถึง การจัดการกับสิ่งที่เป็นปัญหาของผู้สูงอายุทั้งความคิด อารมณ์และพฤติกรรมที่ผู้สูงอายุแสดงออก ซึ่งประกอบด้วย การปรับตัวด้วยการแสดงออกทางกาย การปรับตัวโดยใช้ความรู้ การปรับตัวด้วยการใช้กลไกทางจิตและการปรับตัวด้วยการกระทำ ประเมินได้จากคำบอกเล่าหรือคำตอบของผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากคำถามปลายเปิด โดยผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาคด้วยวิธีการปรับตัวในด้านต่างๆ ซึ่งอาศัยกรอบแนวคิดของแนร์โรว์ และบุชเลอร์ (Narrow & Buschler, 1982 อ้างตาม เกษม และ กุลยา, 2528)

ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสภาพผู้สูงอายุคณะพยาบาลศาสตร์ หมายถึง ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสภาพผู้สูงอายุ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงทัศนคติเรื่องเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งปัญหาและการปรับตัวเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้สูงอายุ โดยประชากรที่ทำการศึกษาเป็นสมาชิกศูนย์ส่งเสริมสุขภาพและฟื้นฟูสภาพคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทั้งเพศชาย

และเพศหญิง ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรมระหว่างเดือนเมษายน พ.ศ. 2547 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2547

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำข้อมูลในด้านทัศนคติ พฤติกรรม ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ของผู้สูงอายุมาวางแผนเพื่อดำเนินการให้การช่วยเหลือและให้คำปรึกษาในเรื่องเพศสัมพันธ์แก่ผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสม
2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาหรือวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ในผู้สูงอายุในกลุ่มอื่นๆต่อไป